סעש (ת"א) 16553-05-15 שירי שוסטרמן נ' בייסיק קולקשיין ישראל בע"מ בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו סע"ש 16553-05-15 12 ספטמבר 2018 12 ספטמבר 2018 לפני: כב' השופטת אירית הרמל נציג ציבור (עובדים) מר אברהם בן קרת נציג ציבור (מעסיקים) מר מנחם הוכמן התובעת שירי שוסטרמן ע"י בא כח: עורך דין דליה בושינסקי - הנתבעים

1. בייסיק קולקשיין ישראל בע"מ

2. יהודה בר שקד ע"י בא כח עורך דין שגיב עזרא

פסק דין

1. לבית הדין הוגשה תביעת גב' שירי שוסטרמן נגד בייסיק קולקשין ישראל בע"מ ונגד מר יהודה בר שקד, בעליה של החברה. לטענת גב' שוסטרמן (להלן: "התובעת") היא הועסקה בנתבעת 1 משך שמונה חודשים החל באפריל 2012 ועד דצמבר אותה שנה. בכל התקופה לא שולם לה שכר בעד עבודתה ולא הוענקו לה זכויות, שיש ליתן לעובדת על פי דין. היא עותרת לסעד בסך 75,541 ₪ בעד שכר עבודה, הפרשות פנסיוניות, פדיון דמי חופשה, אי הנפקת תלושי שכר, החזרי נסיעות, חלף הודעה מוקדמת, פיצוי בגין פיטורים שלא כדין, החזר בעד שיחות טלפון ופיצוי בגין נזק לא ממוני.

2. הנתבעים מכחישים שהתובעת הועסקה על ידי בייסיק קולקשין ישראל בע"מ (להלן: "הנתבעת 1"). טענתם העיקרית היא שהתובעת עזרה לבעלה, מר דני שוסטרמן (להלן: "מר שוסטרמן") בהקמת חברה בגרמניה (להלן: "החברה הגרמנית") בשותפות עם מר בר שקד (להלן: "הנתבע 2 או מר בר שקד") ועם אדם נוסף, מר יוסי הנסב (להלן: "יוסי או מר הנסב"). שותפות זו עלתה על שרטון, החברה הגרמנית כשלה חודשים ספורים לאחר הקמתה. מזה מספר שנים מתנהלים הליכים משפטיים שונים בין בעלה של התובעת, מר שוסטרמן, לנתבע

2. לטענת הנתבעים, הגשת התביעה כאן נעשתה כחלק מן הסכסוך בין בעלה של התובעת והנתבע

.2

3. עדים וראיות התובעת הגישה תצהיר והעידה לתמיכה בתביעתה, מטעמה העידו גם מר שוסטרמן - בעלה, ומר תומר נהרי (להלן: "מר נהרי") שהועסק בהקמת החברה הגרמנית. מטעם הנתבעים העידו גב' ענת מאור (להלן: "גב' מאור"), אשר עבדה בנתבעת במשך כשלוש שנים מאז 2011 ועד 2013, והנתבע 2, מר בר שקד. מסמכים רבים צורפו לכתבי הטענות, לא נמנה אותם אלא נפנה אליהם לפי הצורך. בנוסף להם הוגשו: ת/1 כרטיס הזמנת טיסה על שם מר בר שקד (ע' 10 פ' 2 ש' 21-30). ת/2 לוח שנה לחודש ספטמבר 2017 ת/3 כרטיסי טיסה של אדם אחר (ע' 11 פ' 2 ש' 1-4). ת/4 צילום עמוד מאתר חברת רוקטפליי, עימה נערכה עסקה לטענת התובעת (ע' 13 פ' 2 ש' 23-30). קיומה של עסקה זו מוכחש על ידי הנתבעים (פ' 2 ע' 13 ש' 27-30). ת/5 צילום מתוך אתר האינטרנט של Basic

Collection. המסמכים צולמו בחודש יולי 2017, כחמש שנים לאחר התקופה בה דנים בתיק זה. (ע' 15 פ' 2 ש' 1-15). נ/1 מסמכי רישום החברה הגרמנית בגרמניה (הוגשו גם כנספח לכתב ההגנה). יצוין שהמסמכים שהוגשו כתובים אנגלית וגרמנית ולא הוגש תרגום, אך הצדדים אינם חלוקים בנוגע לאמיתותם או לתוכנם. נ/2 העתק טפסי 126 שהגישה הנתבעת 1 בשנים 2011 ו-2012 (נספח להצהיר מר בר שקד). נ/3 תכתובת מייל בין מר שוסטרמן לבין מר קובי קוסטין מיום 06.07.16. בהמשך הדברים נדון בקבילותה ומשקלה של ראיה זו (ראו ע' 21 ש' 7-9). מספור עמודי הפרוטוקול והפניה אליהם - בשל תקלה במערכת, מוספרו עמודי הפרוטוקול באותן ספרות - בדיון ביום 03.05.17 מוספרו עמודים 4-22, ובדיון מיום 07.02.18 מוספרו עמודים 5-21. לכן, בפסק הדין, כאשר ההפניה היא לפרוטוקול הראשון יצוין מספר העמוד, וכאשר ההפניה תהא לפרוטוקול השני, יצוין מספר העמוד ולידו פ'

.2

4. העובדות העיקריות הרלוונטיות כפי שהן עולות מן העדויות והראיות א. התובעת, ילידת גרמניה, עלתה עם בעלה וילדיהם לישראל בחודש אוגוסט 2011. ב. הנתבעת 1 היא חברה רשומה בישראל, העוסקת בייבוא ואספקת ריהוט למוסדות. ג. הנתבע 2 היה בעל מניות יחיד בנתבעת 1 ושימש כמנכ"ל החברה, במועדים הרלוונטיים לתביעה. ד. הנתבע 2 הוא בעלים, בשותפות עם מר יוסי הנסב, בחברה הונגרית העוסקת גם היא בשיווק רהיטים, פועלת גם היא תחת השם בייסיק קולקשן (להלן: "החברה ההונגרית"). חברה זו פועלת גם בקפריסין. ה. הנתבע 2, מר יוסי הנסב ומר שוסטרמן, פעלו בשותפות להקמת חברה בגרמניה אשר עיסוקה שיווק רהיטים (להלן: "החברה הגרמנית"). ו. החברה הגרמנית Basic Collection GmbH נרשמה ביום 28.02.2013 (נספח א' לכתב ההגנה, נ/1). למרבה הצער כשלה החברה הגרמנית ונסגרה חודשים ספורים לאחר הקמתה. בעקבות כישלון החברה הגרמנית מתנהלים הליכים משפטיים שונים בין בעלה של התובעת לבין מר בר שקד (סע' 6, 13-14 לכתב ההגנה, סע' 6, 18-20 לתצהיר בר שקד) . ז. שלוש החברות פעלו תחת שם המותג "בייסיק קולקשיין" (הצדדים חלוקים בשאלה האם מדובר בסניפים של אותה חברה או בשלוש חברות נפרדות). ח. מר תומר נהרי (להלן: "מר נהרי") הועסק בהקמת החברה הגרמנית החל בספטמבר 2011 ועד נובמבר 2012. שכרו של מר נהרי נקבע על ידי מר שוסטרמן בעצה עם מר בר שקד. מר שוסטרמן שילם למר נהרי את שכרו (עדות נהרי ע' 14 ש' 21-22, ע' 15 ש' 1-9, עדות מר שוסטרמן ע' 18 ש' 12-13, ע' 19 ש' 7-9), הצדדים חלוקים האם השכר הועבר במזומן או בהעברה בנקאית - לא נדרשת הכרעה בשאלה זו לצורך הכרעתנו בהליך. למר תומר נהרי נפתחה תיבת דואר אלקטרוני שכתובתה tomer@basiccollection.com . ט. עובדים נוספים הועסקו בהקמת החברה הגרמנית, מרתה ומקס (עדות מר שוסטרמן 9-13). י. לתובעת נפתחה תיבת דואר אלקטרוני שכתובתה shiri@basiccollection.com , (נספח ו' לתצהיר מר שוסטרמן). יא. התובעת השתתפה ביום הדרכה לעובדים שהתקיים בחודש נובמבר 2011 בחברה בישראל הנתבעת

1. יב. התובעת ביצעה עסקת מכירת ריהוט למר שייר (נספחים ז' ח' לתצהירה). העסקה בוצעה דרך החברה בישראל והתובעת קיבלה הנחיות ממר בר שקד בנוגע לעסקה זו. יג. התובעת פנתה אל הנתבע 2 במייל מיום 23.10.14 בבקשה לקבל שכר ותנאים נלווים עבור תקופת עבודתה בנתבעת 1 ולא קיבלה מענה (ס' 52 לתצהירה, נספח א). יד. במכתבים מיום 29.01.15 ומיום 22.02.15 התובעת פנתה, באמצעות באת כוחה, אל הנתבעים בבקשה לקבל שכר ותשלומים שונים בעד עבודתה.

דיון והכרעה

5. המבחן לקיומם של יחסי עובד מעסיק - בדבר עברה (ארצי) לא/3-27 עיריית נתניה נ' דוד בירגר, ג (1) 177, נוסחו הקריטריונים לבחינת מעמדו של מבצע עבודה. מבחן ההשתלבות מאפשר לבית הדין לבחון האם מבצע העבודה ביצע אותה במעמד של שכיר אם לאו. בפן החיובי בוחנים, האם קיים מפעל שניתן להשתלב בו? האם מבצע העבודה שולב במפעל, האם ההתקשרות היא בעלת אופי חוזי מלכתחילה, האם מטרת החוזה היא ביצוע אישי של העבודה? האם פעולותיו של מבצע העבודה משתלבות בפעילות הרגילה של המפעל, האם הוא חלק מן הצוות המביא ליצירת המוצר המוגמר? האם הוא חלק מן המשק הארגוני? האם הוא משתמש באמצעי ייצור של המעסיק או אחראי בעצמו לספק אמצעי ייצור? בפן השלילי נבחן האם מבצע העבודה השקיע הון? האם הוא נושא בסיכויי רווח וסיכוני הפסד? מי משלם לרשויות האם מעסיק עובדים או מספק שירות ללקוחות נוספים? מבחן ההשתלבות הוא אמנם המבחן העיקרי לבחינת קיומם של יחסי עובד מעביד אולם נפסק גם כי "מה שיכריע את הכף . היא התמונה הכוללת כפי שעולה מן הנתונים העובדתיים וכפי שהיא נבחנת על פי מבחן מעורב הכולל את המבחנים כולם" (ע"ע (ארצי) 414/04 בן חיים כדורי פיתוח עירוני בע"מ (8.1.2007); ע"ע (ארצי) 26932-12-14 סלקום ישראל בע"מ איליאגוייב (1.5.2018)). עוד נפסק כי כאשר במהלך תקופת ההתקשרות נהגו הצדדים כמי שאין בינהם יחסי עבודה, הרי שהנטל להוכיח כי התקיימו יחסי עבודה בין הצדדים מוטל על הטוען לקיומם (ע"ע (ארצי) 300064/96 פלאי קרני האיגוד הארצי למסחר בישראל, פסקי דין של בתי הדין לעבודה לו 241,245 (2001).

6. בענייננו אין מחלוקת שהנתבעת 1 היא "מפעל" שהתובעת יכולה היתה להשתלב בו, שהרי הנתבעת 1 היא חברה בע"מ המהווה יחידה ארגונית וכלכלית המעסיקה עובדים. עם זאת גם מערך ההקמה של החברה הגרמנית והחברה הגרמנית בעצמה היו "מפעל" שהעסיק עובדים כבר בשלבי ההקמה, לכל הפחות את מר נהרי. השאלה בה עלינו להכריע היא האם התובעת ביצעה עבודה עבור הנתבעת 1 והאם עשתה כן כעובדת שכירה.

7. לא הוכח כי היתה התקשרות בעלת אופי חוזי מלכתחילה - התובעת טענה כי הנתבע 2 יזם את ההתקשרות עמה "מעכשיו לעכשיו", כי הנתבע 2 סיכם עמה בעל פה ובכתב את קבלתה לעבודה והצהיר בפניה כי תנאי העסקתה יוסדרו בהמשך (סע' 14, 21 לכתב התביעה, סע' 21 לתצהירה). לא צורף לכתב התביעה מסמך כתוב לתמיכה בטענה זו. התובעת נשאלה על כך בחקירה נגדית ותשובתה מדברת בעד עצמה: "ש: את טוענת שיהודה סיכם אתך בעל פה ובכתב את קבלתך לעבודה. אני מפנה

אותך לסעיף 21, הדגשת את המילה בכתב, על איזה סוג כתב הוא סיכם איתך והאם את יכולה להציג לי את המכתב? ת. אני מניחה שמדובר במייל שהיה לנו. ש. אני מפנה אותך למייל נספח יד' לתצהירך אנו רואים שיהודה רושם שהוא מציע לבעלך הצעה מסוימת שקשורה אלייך, אבל אני לא רואה

סיכום על העסקה, איפה מה שיהודה הציע לך? ת. אני לא שולטת בכל המיילים. ש. אני רוצה לדעת איך זה נשלח אלייך, האם זה באס.אם.אס, אם זה מייל, אם זה פקס, איך קיבלת את הסיכום על תנאי העסקה? ת. אחרי שדני פנה אלי ושאל אם אני מעוניינת לעבוד, הלכתי לסניף ודיברנו על זה. אם היה מייל או מכתב אני לא יודעת אם היה משהו בכתב." (ע' 5 ש' 26 עד ע' 6 ש'4). ". מעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלוונטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, הייתה פועלת נגדו. . .וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי הצגתה, מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה" (ע"א 548/78 נועה שרון יוסף לוי, פ"ד לה(1) 736 (1980)). התובעת לא הציגה כל ראיה להתקשרות בינה ובין הנתבעת

1. זאת, למרות טענתה שישנו מסמך כתוב.

8. לא הוכח שמר בר שקד יזם את ההתקשרות עם התובעת - לטענת התובעת, מר בר שקד הוא שיזם את ההתקשרות, קרי את העסקתה בנתבעת 1, בזכות היכרותו עם בעלה, וכי היא נתבקשה להתחיל לעבוד "מהיום להיום". (סע' 14 כתב תביעה, סע' 18-20 לתצהירה).בעלה תמך בדבריה בתצהירו (סע' 10-8). מר בר שקד טוען כי מעולם לא יזם או אישר את העסקת התובעת בנתבעת 1 (סע' 22, 30, 34 לתצהירו) וכי בעלה של התובעת הוא שביקש להעסיק אותה בהקמת החברה הגרמנית (ע' 12 פ' 2 ש' 15-14, ע' 13 פ'2 ש' 1, סע' 35-38 לתצהירו). התובעת מפנה לתכתובת בין בעלה לבין מר בר שקד מיום 12.07.11 (נספח יד' לתצהירה), לטענתה ניתן ללמוד מהתכתובת שמר בר שקד הוא שיזם את גיוסה. בהודעת הדואר האלקטרוני נכתב, בין השאר: "מה לגבי אשתך לשלבה בתחילת העסק? דיברתם על זה או עדיף לא ליצור מצבים שיכולים ליצור מתח בבית.?" מן התכתובת הזו לא ניתן ללמוד שהנתבע 2 הוא שיזם את ההתקשרות עם התובעת. הכתוב נחזה להיות המשך לשיחה שהתקיימה בין מר בר שקד ומר שוסטרמן בנוגע להעסקת התובעת. לא ניתן ללמוד מן המשפט לעיל מי העלה את הרעיון שהיא תעבוד עם מר שוסטרמן. האם מר בר שקד כטענת התובעת או מר שוסטרמן כטענת הנתבעים.

9. בהקשר אחר, התובעת צירפה לתצהירה תכתובת הנחזית להיות חלק נוסף מהתכתובת שהוזכרה לעיל, גם היא מיום 12.07.11 וכותרתה: "I want to check also tis in German" (נספח לד') בה מציין מר שוסטרמן כי אשתו מוכשרת מאד ושאלה אותו מספר פעמים האם היא יכולה לעבוד בחברה. מר שוסטרמן ממשיך ומפרט את בישוריה של אשתו, מבהיר שלו עצמו אין קושי לעבוד עם שירי (התובעת), מציין כי אם היא תעבוד בחברה יש לשלם לה וכן מציין שהיא אם לחמישה וילדיה קודמים לכל ומסכם את הדברים במשפט: " From here you have all the information and it's up to you if

you want us to deal with Shiri" מן הדברים הללו עולה, כי מר שוסטרמן ומר בר שקד שוחחו על אפשרות שילובה של התובעת בחברה, מר שוסטרמן הציג את הרעיון על יתרונותיו וחסרונותיו למר בר שקד ומר בר שקד השיב כי הוא יפגוש את התובעת אצלו בתצוגה כשיהיה בארץ וידבר איתה וכן הוסיף "ולגבי שכר: זה ברור. אין מתנות חינם ואני אשמח באם יסתדר שהיא תנהל את השיווק של החברה". מצאנו לציין כי הגשת התכתובת בשני חלקים נפרדים (נספח יד' ונספח לד') מבלי לציין שמדובר למעשה באותה תכתובת, אינה ראויה.

10. עוד נפנה את תשומת הלב לעובדה שהתכתובת הנוגעת לשילובה של התובעת בעסק היא מחודש יולי 2011 אך התובעת טוענת כי עבדה בנתבעת 1 מיום 29.04.12, לאחר שגויסה על ידי מר בר שקד "מעבשיו לעבשיו". מה התרחש בפער זמנים זה, נותר ללא הסבר.

11. לא הוסדרו תנאי העסקה - מטענות התובעת עולה כי מעולם לא הוסדרו "תנאי ההעסקה" כלומר לא הוסכם מהו השכר שישולם לה. לדבריה מר בר שקד התחייב בכתב כי התנאים יוסדרו במהרה (סע' 14, 21, לכתב התביעה סע' 21 לתצהירה), והיא פנתה אל מר שקד להסדרת העניין, פניות חוזרות ונשנות, הן בעל פה והן בכתב, הן בעצמה והן באמצעות בעלה. לטענתה, מר בר שקד השיב בכתב כי תנאי העסקתה יוסדרו אך התחמק מהסדרתם (סע' 23 לכתב התביעה, סע' 45 לתצהירה). מסמכים לתמיכה בטענות אלה לא הוגשו על אף שנטען והודגש כי הפניות אל מר שקד והבטחותיו נעשו בכתב. אנו למדים כי גובה השכר לא סוכם גם מטענת התובעת בכתב התביעה, שלאור היקף משרתה, לאור יכולותיה ובישוריה, ומתוך הכרות עם בעלי תפקידים מקבילים או דומים בחברות אחרות בתחום עיסוקה "היתה זכאית לשכר עבודה בסך מינימלי של 5,000 ₪ ברוטו לחודש" (סע' 34 לכתב התביעה, נספח ב' לתצהיר תובעת סע' 15.1 למכתב).

12. הנתבעים אינם חולקים על טענת התובעת שלא היתה הסכמה בנוגע לשכרה, אלא שלטענת הנתבעים הדבר נובע מכך שלא סוכם כלל שהיא תועסק על ידי הנתבעת

1. בנוגע לחברה הגרמנית, בעלה הוא זה שניהל את החברה והוא שקבע את שכרם של עובדים אחרים וצריך היה לקבוע את שכרה של התובעת בחברה זו. מר בר שקד לא הכחיש שמר שוסטרמן התייעץ עמו בנוגע לשכרה של התובעת (פ' 2 ע' 13 ש' 7-9).

13. להוכחת טענתה שמר בר שקד התחייב לשלם לה שכר. מפנה התובעת לתכתובת בין מר שוסטרמן למר בר שקד, מיום 12.07.11 (נספח לד) שם נכתב, בין השאר: "ולגבי שכר: זה ברור. אין מתנות חינם ואני אשמח אם יסתדר שהיא תנהל את השיווק של החברה". מקריאת תכתובת דואר אלקטרוני זו של מר שוסטרמן ותשובתו של מר בר שקד, עולה כי מר בר שקד מסכים שאם התובעת תשתלב בעבודה הרי שיש לשלם לה שכר, הסכמה זו אינה מלמדת שהתובעת נשכרה לעבודה בנתבעת 1 או שמר בר שקד התחייב לסכם איתה את תנאי שכרה בעתיד, כפי טענתה. ניתן ללמוד מתכתובת זו שמר בר שקד הסכים שאם תעבוד, יש לשלם לה שכר.

14. לטענת התובעת סוכמו שאר ההיבטים של עבודתה, כך לטענתה סוכם כי היא תעבוד בהיקף 70% משרה שהם 130 שעות בחודש, ארבעה ימי עבודה בשבוע בשעות 08:30-15:00 בתפקיד מנהלת קשרי לקוחות ונציגת מכירות (סע' 11, 16-18 לכתב התביעה, סע' 27-28 לתצהירה). לא הובהר לבית הדין כיצד סוכם בפרטי פרטים מה תפקידה של התובעת, באילו ימים ושעות תעבוד, מה היקף משרתה, אבל למרות הסכמה מפורטת זו בענייני המשרה, לא נדון ולא נקבע בשום שלב מהו השכר אותו תקבל בתמורה.

15. התובעת טענה כי פנתה מספר רב של פעמים אל מר בר שקד על מנת להסדיר את תנאי העסקתה, הפניות נעשו בכתב ונענו בהבטחת מר שקד, גם היא בכתב, שהיא תקבל שכרה בהקדם. התובעת וכן בעלה הצהירו והעידו ששניהם פנו אל מר בר שקד בעניין (סע' 4-5, 22-23, לכתב התביעה, סע' 44 לתצהיר התובעת , סע' 19 לתצהיר מר שוסטרמן). "ש. אני רוצה להפנות אותך לסעיף 44 לתצהירך שבו את רושמת שבמהלך תקופת עבודתך פניתם את ובעלך ישירות ליהודה בכתב ועמדתם על הזכויות שלך וביקשת לעגן אותם. מאחר ויש עניין ברמה המשפטית והעובדתית, איפה הפניות בכתב בנוגע לקבלת הזכויות שלך. למה הם לא צורפו לתצהירים? מי פנה בכתב? ת. אני לא יודעת על פניה בכתב. אני יודעת שהיה קשר בינינו. היינו בקשר אחד עם השני. ש. את רושמת שהכל היה בכתב. איפה הכתב הזה, זה מאד חשוב. מופיע גם בסעיפים 44 וגם בתצהירך בסעיף 21, האם את יכולה להפנות אותי? ת. לא. ש. את הפעמים האלה שכתוב בכתב ועם הדגשות ראית כשקראת את התצהירים? ת. אני די מבולבלת בפרט הזה, קראתי את התצהיר. אני כרגע לא עולה לי על המכתב בראש. חוץ מהכתב היו פגישות שדיברו על זה. ש. מי דיבר עם מי? ת. גם אני וגם דני". (ע' 6 ש' 5-17).

16. הפניה המתועדת הראשונה, בנוגע לבקשה לקבל שכר ותנאים נלווים, שהוגשה לבית הדין היא מכתבה של התובעת אל מר בר שקד מיום 23.10.14 (נספח א' לתצהיר) עוד צורפו פניות באת כוחה של התובעת לנתבעים מיום 29.01.15 ומיום 22.02.15 (נספחים א'1 א'2 לכתב התביעה). הפניות שהוגשו לבית הדין הן פניות שנעשו כשנתיים לאחר ניתוק היחסים, שהתובעת ראתה בהם יחסי עבודה לטענתה. למרות טענתה שהן היא והן מר שוסטרמן פנו שוב ושוב בעל פה ובכתב לנתבע 2 להסדרת תנאי ההעסקה הוגשו לבית הדין כאמור רק שלוש פניות אלה, שנעשו זמן רב לאחר סיום היחסים הנטענים. התובעת לא הוכיחה שפנתה אל מר בר שקד בזמן אמת. יתרה מזאת, הפניה המאוחרת אל מר שקד בנושא מערערת, גם היא, את גרסת התובעת כאילו ראתה את פעולותיה כפעולותיה של עובדת שכירה בנתבעת

.1

17. התובעת לא הוכיחה שפוטרה - נתייחס גם לטענות התובעת בנוגע לסיום יחסי העבודה, לדבריה בפיטורים. לדבריה היא קיבלה את ההודעה בדבר סיום היחסים מבעלה (ע' 11 ש' 12-13). ההודעה נמסרה בעל פה ואין מסמך המעיד כי התובעת פוטרה או מי הוא שהחליט על סיום העסקתה. לטענת התובעת בכתב התביעה, היא פוטרה לאחר שיחסי בעלה והנתבע 2 עלו על שרטון (סע' 3 לכתב

התביעה, סע' 4 לתצהיר). אלא שלפי גרסתה היא פוטרה בחודש 12/2012 ואילו החברה הגרמנית נוסדה ב-28.02.13, היחסים בין בעלה והנתבע 2 נמשכו עוד חודשים ספורים אחר כך. כלומר רצף האירועים אינו תומך בטענתה כי המשבר ביחסים בין מר שוסטרמן ומר בר שקד הוביל לפיטורים.

18. במקום אחר טענה התובעת כי פוטרה לאחר שעמדה על זכויותיה "הלכה למעשה לא היתה כל עילה ו/או הצדקה לסיום העסקתי, קל וחומר באופן המביש והפוגעני בו פוטרה. הסיבה היחידה הפסולה והמקוממת לפיטורי המבישים היו דרישתי להסדרת העסקתי וזכויותיי כעובדת. הא ותו לא." (סע' 52 לתצהירה). לא רק שגרסה זו אינה נתמכת בראיות, זוהי גרסה עובדתית אחרת מזו שהוצגה בכתב התביעה. לפי גרסה זו, התובעת פוטרה בהפתעה בלי שימוע, הנתבע 2 ביקש בעל פה ממר שוסטרמן שהתובעת תחדל לבוא לעבודה וזאת בשל דרישתה להסדיר את יחסי העבודה (סע' 25-27 כתב תביעה, מכתב באת כוחה - נספח ב' לתצהיר, תצהיר תובעת סע' 13).

19. גרסתה הנוספת, שלישית במספר, בנוגע לסיבה בגינה פוטרה הוצגה גם היא בתצהירה: "באחד הימים בסוף חודש דצמבר 2012 דני הודיעה לי שאני מפוטרת, והיה לשנינו מאוד לא נעים. דני אמר לי שהשותפים (יוסי ויהודה) חושבים שעדיף שאני לא אמשיך לעבוד בגלל הקשר ביני ובין דני." (סע' 56 לתצהירה).

20. התובעת נשאלה על סתירה זו בין הגרסאות בחקירה הנגדית: "ש. עובר חודש 10/12, מה קורה יהודה מפטר אותך, מי מפטר אותך? ת. דני מוסר לי שיהודה מפטר אותי. ש. ראית מסמך שיהודה מפטר אותך? ת. לא ראיתי מסמך. ש. מה הוא אמר לך? ת. שכבכה יותר טוב. ש. למה יותר טוב? ת. זה באמת היה לי הפתעה. ש. שאלת את יהודה בארבע עיניים ? ת. לא. ש. את טוענת שיהודה המעסיק שלך אז למה דרך בעלך? ת. לא היה לי נעים. יהודה קבע ככה וקיבלתי את ההחלטה. ש. בתצהיר שלך אמרת שיהודה פיטר אותך כי עמדת על הזכויות שלך אבל לפני רגע אמרת שאת לא יודעת למה יהודה פיטר אותך? ת. מבחינת ההצלחה בעבודה שלי יהודה לא היה צריך לפטר אותי. ש. איך את יודעת שהוא פיטר אותך כי עמדת על הזכויות שלך? ת. האווירה לא הייתה נעימה. זאת באמת התשובה. " (ע' 11 ש' 12-28).

21. אנו רואים אם כן שהתובעת הציגה שלוש גרסאות בנוגע לפיטוריה, פעם טענה כי היא פוטרה בשל כך שתבעה את זכויותיה הגם שלא הציגה ראשית ראיה לתביעת זכויות שכזו - הפניה המתועדת הראשונה היא במכתב מיום 23.10.14 , כשנתיים אחרי ניתוק היחסים הנטענים. מקום אחר טענה שפוטרה בשל במשבר ביחסי הנתבע 2 עם בעלה. מקום אחר (סע' 56) טענה כי יוסי והנתבע 2 הם שהחליטו שיש לפטרה, כי עבודת אישה עם בעלה אינה ראויה. נציין גם כי יוסי איננו בעלים בנתבעת 1, וככל שהתובעת אכן הועסקה על ידי הנתבעת 1 כפי טענתה, לא ברור מדוע יהיה מעורב בהחלטות בנוגע להעסקה ופיטורי עובדים בה. לא זו אף זו, הטענה כי פוטרה משום שעמדה על זכויותיה, סותרת גם טענה אחרת לפיה לא עמדה על זכויותיה כדי לא לפגוע ביחסי בעלה ומר בר שקד (סעיף 50 לתצהירה, וכן סעיף 49 להלן).

22. התובעת לא הוכיחה כי השתלבה בפעילות הרגילה של הנתבעת 1 התובעת לטענתה, עסקה באיתור לקוחות ובשיווק ריהוט דברים שהם בלב עיסוקה של הנתבעת

1. אלא שאותם דברים ממש, הם בלב עיסוקה של החברה הגרמנית היא 'החברה בהקמה'. התובעת מנסה לצייר תמונה על פיה נשברה לעבודה בחברה בישראל והשתלבה בפעילות הנתבעת 1 בישראל (ע' 5 ש' 22-21, ע' 6 ש' 24-25). אלא שמהעדויות והראיות עולה כי התובעת השתלבה בפעילות הקמת החברה הגרמנית ולא הוכח כי היא השתלבה בפעילות החברה בישראל כפי שנפרט להלן.

23. מי הנחה את התובעת ומי פיקח על פעולותיה? - אחד ההיבטים של השתלבות ב"מפעל" הוא קבלת הנחיות ממנהלים. התובעת מנסה לצייר תמונה על פיה היא קיבלה את הרוב המוחלט של ההנחיות וההדרכה ממר בר שקד (סע' 22, 31 לתצהיר), אלא שגרסתה אינה עקבית. כך טענה שקיבלה הוראות מבעלה ומהנתבע אשר היו "הממונים הישירים" (סע' 19 לכתב התביעה), הצהירה כי יהודה יוסי ודני היו הממונים עליה והיא דיווחה להם (סע' 29-30, 32, 41, לתצהיר). גם מר שוסטרמן העיד כי הוא נתן הנחיות למר נהרי וגם לאשתו התובעת (ע' 18 ש' 1-15). בנוסף, הודעות הדואר האלקטרוני הרבות אליהן היא מפנה כ"עבודה שוטפת" (נספח לא) מציגות תמונה על פיה רובן הן עם מר שוסטרמן ולא מר בר שקד.

24. יוסי הוא שותף בחברה ההונגרית ובחברה הגרמנית ואין לו קשר לחברה הישראלית. מר שוסטרמן קשור רק בחברה הגרמנית ולא נטען אחרת (ע' 8 ש' 14-17). אם כך לא ברור מדוע התובעת, אשר טוענת שעבדה רק עבור הנתבעת 1, קיבלה הנחיות ודיווחה לאנשים אשר אינם קשורים לנתבעת

.1

25. התובעת לא הוכיחה שביצעה מכירות עבור ובשם הנתבעת, לא הציגה גרסה, לא הזכירה שמות לקוחות או עסקאות, למעט שתיים עסקת שייר ועסקה עבור חברת רוקטפליי ישראל (סע' 133, 33ח לתצהיר). זאת, על אף שטענה שגויסה לעבודה בנתבעת1 בשל קשריה באירופה ככל שניצלה את אותם קשרים לזיהוי לקוחות פוטנציאליים וקשירת עסקאות עימם, צפוי היה שתזכור שמות ועסקאות. הללו לא פורטו, לקוחות לא זומנו להעיד, לא צוין וממילא לא הוגש רישום שערכה התובעת בזמן אמת בנוגע לעסקאות שלטענתה ביצעה או שניסתה לבצע. התובעת אף הודתה כי ביצעה רק עסקה אחת בישראל (ע' 9 ש' 26-28), זו העסקה עם מר שייר.

26. העסקה היחידה שהתובעת הוכיחה שביצעה באמצעות הנתבעת 1 היא מכירת ריהוט למר שייר אותו הכירה התובעת. "ש. האם יש קשר בינך לבין אותו לקוח אחד בישראל שביצעת עבורו שירות, שסגרת עסקה? . ת. הוא לקוח של ידיד. אני מכירה אותו דרך הידיד. הוא פנה לחברה אם אנחנו רוצים לספק את הלקוח עם רהיטים. אני מעבירה את הבקשות ליהודה והוא אומר לי אם כן או לא". (ע' 8 ש' 26 עד ע' 9 ש' 9). התובעת מפנה לתכתובת בנוגע לעסקה זו (נספחים ז', ח' לתצהירה) ומבקשת להוכיח באמצעותה כי קיבלה הנחיות ממר בר שקד, בעליה של הנתבעת 1, ומכך להסיק כי היא עבדה בנתבעת

1. מר בר שקד אינו מכחיש שהנחה את התובעת בנוגע לעסקה זו, טוען כי העסקה היתה עסקה יוצאת דופן עבור הנתבעת 1 (המשווקת ללקוחות מוסדיים ולא פרטיים), הוא הסכים לבצע אותה כ"טובה אישית" לתובעת, שמר שייר הוא מכר שלה. מאחר והתובעת לא ביצעה עסקאות עבור הנתבעת 1, הרי שנדרשה הדרכה והתייחסות מיוחדת לעסקה זו שהיא עסקה יוצאת דופן (סע' 45 , 49 לתצהירו ע' 14 ש' 19-26, ע' 17 ש' 28 עד ע' 18 ש' 4 פ' 2). מצאנו את גרסת מר בר שקד בעניין אמינה. התובעת אף אישרה שמר שייר היה מכר. דווקא הסבריו המפורטים של מר בר שקד, כיצד יש לבצע הזמנה דרך החברה בישראל, מלמדים שעסקאות בישראל לא היו עיסוקה השגרתי של התובעת. הסבריו של מר בר שקד: "כל הזמנה שעוברת דרך סניף ישראל צריכה אישור שלי כי עלי לחשב עלויות הובלה" מרמזת על היותה של העסקה מיוחדת ולא שגרתית. (נספחים ז' וח' לתצהיר התובעת). גם עדותה, המתחמקת, בנושא עסקה זו תומכת בגרסת מר בר שקד (ע' 9 ש' 8-22).

27. העדה גב' מאור העידה , ועדותה אמינה עלינו, כי התובעת לא התייצבה באולם התצוגה, בשונה משאר אנשי המכירות (פ' 2 ע' 6 ש' 15-22). התובעת לא התמודדה עם טענת הנתבעים על פיה אנשי המכירות התייצבו באולמות התצוגה. לטענת התובעת היא ביצעה עסקאות באמצעות הטלפון והמייל, אולם מצאנו כי לא סביר שכל העסקאות נעשו מבלי שהלקוחות ניגשו לראות את הריהוט אותו הם מבקשים לקנות. בנוסף על כך, התובעת טענה שעבדה יומים מביתה ויומיים בחצרי הנתבעת 1 (סע' 18 כתב תביעה), במקום אחר טענה "דני ישב במשרד ביפו ואני ישבתי בבית" (ע' 9 ש' 24-25). ושוב מצאנו סתירות בגרסאות התובעת.

28. אין חולק שהשתתפה בהדרכה שנערכה בחצרי הנתבעת 1 בחודש נובמבר 2011 (עדות מר נהרי). אלא שהעובדה שהשתתפה בהדרכה במשרדי הנתבעת 1 בחודש 11/2011 אינה מלמדת על קיומם של יחסי עבודה. גם מר נהרי שאין חולק שעבד בהקמת החברה הגרמנית ולא בנתבעת 1, השתתף בהדרכה זו, כך שעצם ההשתתפות בה, אינה מלמדת על קיום יחסי עבודה עם הנתבעת

1. נציין כי גם בהקשר זו עולה שאלת לוח הזמנים, הרי התובעת טענה שוב ושוב כי גויסה "מעבשיו לעכשיו" על ידי מר בר שקד. אלא שהיא החלה לעבוד, לטענתה, בחודש אפריל 2012. לא ברור כיצד מתיישבת הדרכה שנערכה בחודש נובמבר 2011 עם טענתה על גיוס מידי בחודש אפריל 2012.

29. גב' מאור הצהירה שלא ניהלה מעקב אחר נוכחותה של התובעת בעבודה למרות שניהלה מעקב אחרי עובדים אחרים (סע' 9-10 לתצהיר). תצהירה לא נסתר.

30. האם סופקו לתובעת אמצעי ייצור? התובעת ביצעה עבודתה מביתה לכל הפחות מחצית מימי העבודה הנטענים (סע' 18 כתב תביעה), לטענת התובעת היא קיבלה מחשב לא תקין ועשתה שימוש במחשב שלה (סע' 18 לכתב התביעה) עוד לדבריה עשתה שימוש במכשיר הטלפון שלה, אלא שטענתה זו לא גובתה בראיות. מר שוסטרמן הפנה לתכתובת בנוגע לרכישת מחשב מיום 17.05.12 (נספח ה'). לדבריו מדובר בתכתובת "בעניין העמדת מחשב לטובת עבודתה של שירי" אלא שקריאת התכתובת מלמדת כי הדיון נוגע לרכישת מחשב לקובי ולא לשירי, שכלל אינה מוזכרת בתכתובת.

31. אין חולק כי נפתחה לתובעת תיבת דואר אלקטרוני שכתובתהshiri@basiccollection.com. גם למר נהרי, שאין חולק שעבד בהקמת החברה הגרמנית ולא בנתבעת 1, נפתחה תיבת דואר באותה הכתובת. עוד יצוין כי מן הראיות עולה שמר שוסטרמן שאל אם ניתן לפתוח תיבת דואר אלקטרוני ומר בר שקד נענה לו. נציין שוב כי שלוש החברות פעלו תחת המותג "בייסיק קולקשן", כך שפתיחת תיבת דואר שכתובתה בייסיק קולקשן אינה מלמדת שהתובעת הועסקה בנתבעת1.

32. לא הוכח שהתובעת השתלבה בנתבעת 1, לעומת זאת ניתן למצוא סימנים למעורבות בהקמת החברה הגרמנית אין מחלוקת שמר שוסטרמן עבד בחברה הגרמנית ולא בנתבעת 1, כמו כן אין מחלוקת שמר נהרי עבד בהקמת החברה הגרמנית ולא בנתבעת

1. גם יוסי שותפו של בר שקד לא היה מעורב בחברה הישראלית (ע' 8 ש' 16-17). התובעת העידה שעבדה עם מר נהרי (ע' 11 ש' 1-11), גם מר נהרי העיד שעבד עם התובעת (ע' 15 ש' 16-17). כן העידה שקיבלה הוראות ממר בר שקד, מבעלה ומיוסי (סע' 29-32 לתצהירה). קבלת הוראות ממר שוסטרמן ומיוסי, מרמזת על השתלבות בחברה הגרמנית ועומדת בסתירה לטענה בדבר עבודה בחברה הישראלית אליה לא היתה להם נגיעה.

33. התובעת הפנתה לתכתובת בין בעלה ומר בר שקד (נספחים יד' ו-לד' לתצהירה) שם מסכים מר בר שקד שאם תשלב בחברה יש לשלם לה שכר. עיון בתכתובת זו שכותרתה: "I want to check also this in German" התובעת טוענת שהתכתובת מוכיחה כי היא גויסה לעבוד בנתבעת 1, אלא שכותרת המייל מתייחסת לגרמניה ולא לנתבעת

1. לא רק זו, במייל כותב מר שוסטרמן שאין לו בעיה לעבוד עם התובעת, הצהרה זו רלוונטית ככל שהתובעת הועסקה בהקמת החברה הגרמנית שהרי מר שוסטרמן לא עבד בנתבעת 1, ובמידה והתובעת עובדת בנתבעת 1, הרי שאין הם עובדים יחד ואין צורך להבהיר שאין לו קושי לעבוד עם אשתו. (וראו גם סיכומי הנתבעים סע' 28 תת סעיפים ג' ו-ד'). מצאנו כי את הודעות הדואר האלקטרוני שכתב מר בר שקד: "לשלבה בתחילת העסק", יותר סביר לקרוא כשילוב בהקמת החברה הגרמנית שהיתה בהקמה, שהרי החברה הישראלית כבר קיימת ואין היא "תחילת העסק".

34. בחקירה נגדית בפנינו, התובעת העידה כי נשכרה לעבודה בשוק הישראלי ולא בשוק הגרמני: "ש. כשדני החל את הקשרים העסקיים שלו עם יהודה, הוא חשב לשלב אותך בפעילות שלהם? ת. לא. בהתחלה לא היה מחשבה כזו. רק כשיהודה פנה לדני ושאל אם אני מעוניינת לעבוד בחברה הישראלית. דני גם אמר לי שיהודה פנה אליו ושאל אם אני מעוניינת לעסוק בשיווק בחב' הישראלית. ש. הוא לא דיבר על זה שתתחילי לעבוד על העסק החדש? ת. חדש אתה מדבר על החברה בגרמניה? אני לא הבנתי למה אתה מתכוון. העסק החדש הוא החברה בגרמניה והוא לא דיבר על זה שאתחיל לעבוד בעסק החדש". (ע' 5 ש' 18-25) בהמשך העידה כי "סיכמנו שאני אחראית לפתח קשרים על חברות פוטנציאליות בארץ" (ע' 6 ש' 25) ואף הכחישה כי נשכרה על מנת לפתח את השוק הגרמני (ע'

6 ש' 33). אלא שעדותה זו סותרת את האמור בסעיפים, 23, 26 ו-33 לתצהירה שם טענה כי עבדה על פרויקטים באירופה והיה עליה להרחיב את השוק באירופה.

35. כשנשאלה על כך בחקירה נגדית השיבה: ש. סעיף 23 לתצהירך רשום בנוסף שתעבדי מול השוק הגרמני, אבל זה סותר את מה שאמרת עכשיו.? ת. השוק הגרמני זה לא אומר חברה. אני גייסתי גם לקוחות, אני גדלתי בגרמניה, אני מכירה ישראלים גרמניים, וניצלתי את כל הקשרים שלי כדי לפתח את העסק. פניתי גם ללקוחות בגרמניה. עוד לא היה שוק גרמני מובנה. אני באופן אישי בגלל שאני מכירה את התשתית והאנשים פניתי אליהם לפתח את המכירות. אני כאדם פרטי או כנציגת החברה הישראלית." (ע' 7 ש' 5-10).

36. נציין כי בתצהירו טען מר נהרי שהועסק על ידי הנתבעת 1, אולם טענה זו נזנחה למעשה בהמשך הדברים ואין חולק שמר נהרי הועסק בהקמת החברה הגרמנית ושכרו שולם לו על ידי מר שוסטרמן ולא על ידי הנתבעת

1. שכרו של מר נהרי נקבע על ידי מר שוסטרמן בעצה עם מר בר שקד, ומר שוסטרמן הוא ששילם לו (עדות נהרי ע' 14 ש' 21-22, ע' 15 ש' 1-9) וכן עדות מר שוסטרמן. "מי סיכם את תנאי השכר של נהרי? ת: יהודה ואני דיברנו כמה אנחנו מוכנים לשלם". "לנהרי איזה חברה שילמה? ת: עוד אחת מהטעויות שלי ששילמתי מהכיס שלי ועל זה קיבלתי

פסק דין חלוט בגרמניה שיהיה לי החזר הוצאות" (ע' 18 ש' 12-13, ע' 19 ש' 7-9). גרסת התובעת כאילו גויסה לשוק הישראלי ועבדה בנתבעת 1, עומדת בסתירה לעדותו של מר נהרי שהעיד שעבד בהקמת החברה הגרמנית בשוק הגרמני והאוסטרי (ע' 13 ש' 23-26, ע' 14 ש' 2-5 ע' 15 ש' 13-14). בחקירתו, מר נהרי נשאל: "אתה בטוח שהיא עזרה לכם בשוק בגרמניה? והשיב: "כן". (ע' 14 ש' 12-11). עוד העיד כי הוא עבד עם התובעת על פרויקטים עבור הקמת החברה בגרמניה (ע' 14 ש' 16-17). עדותו תואמת את הדברים שאמר בתצהירו: לאחר שהתובעת והוא החלו לעבוד יחד "הובהר לי על ידי דני ויהודה כי היא אמורה לעבוד איתי על המכירות של החברה בגרמניה" וכן: "עיקר עבודתנו היה ביסוס הקשר עם לקוחות חדשים או קיימים בגרמניה." "אני מבקש לציין כי שירי עבדה איתי על הפרויקטים במסירות ובנאמנות, לא "כלאחר יד" ו/או "כבדרך אגב", והיה ברור שהיא משקיעה את כל מרצה לקידום עניני מכירות החברה בגרמניה" (סע' 11-14 תצהיר). גם פירוט העסקאות שפירט בתצהירו מלמד על עסקאות בגרמניה ולא בישראל (סע' 18).

37. התובעת מפנה להודעות דואר אלקטרוני אותן קיבלה ממר בר שקד, יחד עם עובדים אחרים בנתבעת 1, לשיטתה הדבר מוכיח כי היא השתלבה בפעילות הנתבעת

1. מצאנו כי הודעות אלה אינן תומכות בגרסתה, ההודעות נשלחו אמנם אל התובעת ואל עובדים נוספים כטענתה אלא שחלקם אינם עובדים בנתבעת 1 אלא בחברה הגרמנית וככל הנראה בחברה ההונגרית. כך נספח ו' תכתובת בין עדי, עובדת הנתבעת 1, ולקוח פוטנציאלי של הנתבעת 1 הועבר על ידי הנתבע 2 אל מר שוסטרמן, שאינו מעורב בנתבעת 1, ואל התובעת כדי ללמוד על תהליך

העבודה מול הלקוחות. נספח ט מידע בדבר ריהוט וספקים הועבר אל התובעת וגם אל תומר נהרי, ודני (שוסטרמן) אשר אינם עובדים בנתבעת 1, למייל שצורף כנספח י' מכותבים התובעת, בעלה והוא נכתב באנגלית ופונה אלLajos - עובדת או עובד שאינם מועסקים בנתבעת 1, נספח יא' - מייל אליו מכותבים התובעת, דני ותומר שאינם עובדים בנתבעת 1 ולמייל שצורף כנספח יב' מכותבים עובדים בעלי שמות אירופיים ככל הנראה עובדי החברה ההונגרית. הדבר תומך בטענות מר בר שקד על פיהן שלח הודעות דואר אלקטרוני לעובדים בשלוש החברות ויידע אותם בעניינים חשובים ובענייני ספקים וכן בהליכי עבודה וכחלק מהכשרתם (ע' 16 ש' 25 עד ע' 17 ש' 8 פ' 2). בכל אופן לא ניתן ללמוד מן התכתובת שצורפה שהתובעת עבדה בנתבעת 1 שכן את המיילים קיבלו גם אנשים שאין חולק שאינם מועסקים בנתבעת

.1

38. התובעת מפנה גם אל נספח טו', דו"ח ניהול מכירות לפי פרויקט. לדבריה היא מוגדרת בו כאשת מכירות ומכאן ניתן ללמוד כי הועסקה על ידי הנתבעת

1. אלא ששמות אנשי המכירות המנויים בדו"ח (שהוגש ללא תרגום) הם: דני (שוסטרמן בכל הנראה), מקס (שעובד בחברה הגרמנית על פי עדות מר שוסטרמן), תומר (נהרי בכל הנראה) שעבד בהקמת החברה הגרמנית ולא בנתבעת 1, דורה ו-Henk שניהם אינם עובדי הנתבעת

1. יתרה מזאת, רובן המוחלט של העסקאות בדו"ח בוצע באירופה, בעיקר בגרמניה. עובדת בשם דנה מוזכרת בעמוד הרביעי בהקשר של עסקה פרטית בישראל. הדו"ח שהוגש אינו תומך בטענת הנתבעת כי הועסקה על ידי הנתבעת

1. גם הפרויקטים שהתובעת מפרטת שהיתה מעורבת בהם בוצעו בגרמניה, למעט המכירה למר שייר (סע' 33 לתצהיר על תת סעיפיו) ועסקת מכירה לגב' שיינוולט עבור חברת רוקטפליי בישראל (סע' 33 ח), אשר מר בר שקד הכחיש את קיומה בעדותו בפנינו. גב' שיינוולט לא זומנה ליתן עדות בפנינו.

39. לבסוף, התובעת מפנה (סע' 36 לתצהירה) לתכתובת נוספת (נספח לא), התכתובת הוגשה ללא תרגום, ללא חלוקה לתאריכים, והמיילים הוגשו לא לפי רצף המשלוח. עיינו בכתובות הדואר האלקטרוני המופיעות באסופה זו ומצאנו כי גם הן אינן תומכת בטענות התובעת שהועסקה בנתבעת

1. רבות מהודעות הדואר האלקטרוני הן תכתובת בינה לבין מר שוסטרמן ובין ומר נהרי - אין חולק שהתובעת היתה בקשר עם שני אלה ועם לקוחות בארצות דוברות גרמנית. גם אין חולק שהתובעת נעזרה בעובדים בחברה ההונגרית ואף בישראלים. אלא שהנתבעים טוענים שהדברים נעשו במסגרת הקמת החברה הגרמנית. גם המיילים שצורפו בנספח לא' אינם תומכים בטענת התובעת ואינם סותרים את טענת הנתבעים.

40. מצאנו סתירות בין תצהירה של התובעת לעדותה, בינה לבין תצהיר ועדות מר נהרי ובינה ובין הראיות שצורפו לתיק בית הדין. התובעת ניסתה לצייר תמונה על פיה עבדה בנתבעת 1 בשוק

הישראלי, אך העדויות, הראיות ותצהירה שלה עצמה מלמדים כי עבדה בשוק הגרמני. מקובלת עלינו גרסת הנתבע 2 על פיה לא סביר לגייס את התובעת, דוברת אנגלית וגרמנית ומכירה היכרות עמוקה את השוק האירופי, לעבודה כאשת שיווק ומכירות בשוק הישראלי ולעומת זאת סביר לגייסה להקמת חברה גרמנית (סע' 30, 38-40 לתצהיר מר בר שקד).

41. נסכם את האמור, מן הראיות עולה, כי התובעת עבדה עם מר נהרי שהועסק בהקמת החברה הגרמנית, קיבלה הדרכה, הנחיות פעולה ודיווחה למר בר שקד, למר שוסטרמן וליוסי, שלושתם קשורים בחברה הגרמנית, שני האחרונים אינם קשורים לנתבעת

1. התובעת היתה מכותבת להודעות דואר אלקטרוני עליהם היו מכותבים גם עובדים בחברות ההונגרית והגרמנית, ולכן אין בהם כדי להוכיח שהועסקה על ידי הנתבעת

1. אין מחלוקת שהתובעת ביצעה עסקה עבור מר שיר שהיה מכר שלה, דרך החברה הישראלית אולם מן הראיות והעדויות עולה כי מדובר בעסקה יוצאת דופן, הן עבור החברה והן עבור התובעת. לא הוכח שהתובעת השתלבה בנתבעת

1. ישנם סימנים שהיתה מעורבת בהקמת החברה הגרמנית. לאור העובדה שמצאנו כי אין סימנים להשתלבות בנתבעת 1 בפן החיובי אין אנו נדרשים לבחון את הפן השלילי של מבחן ההשתלבות שכן לא נטען שהתובעת ביצעה עבודתה כעצמאית. עם זאת מצאנו לציין כי בעלה של התובעת היה שותפו של הנתבע בהקמת החברה הגרמנית, השקיע הון, נשא בסיכויי רווח וסיכוני הפסד כשותף בחברה בהקמה. התובעת ובעלה העידו כי יש להם חשבון בנק משותף, מר שוסטרמן פעל בלי תגמול להקמת החברה הגרמנית, התובעת הצהירה כי לא תבעה את שכרה כדי לא לפגוע ביחסים בין בעלה לבין מר בר שקד (סע' 50 לתצהיר) והעידה שלא תבעה שכרה כדי לא לפגוע בהצלחת השותפות, כל אלו מרמזים על נטילת סיכון הפסד וסיכויי רווח בחברה הגרמנית, שלא נתבעה כאן. אלו הם גם סימנים לכך שהתובעת לא היתה שכירה בנתבעת

1. התובעת לא הועסקה על ידי הנתבעת

1. דין התביעה להידחות.

42. למעלה מן הצורך, נתייחס בקצרה גם לסוגיות הרחבת חזית, הרמת מסך וחיובו האישי של מר בר שקד. הנתבעים מבקשים למחוק מסיכומי התובעת את פרקים א עד ג' (עד סעיף 40) הנוגעים להרמת מסך ולחיוב אישי של בעל תפקיד בחברה, בטענה שמדובר בהרחבת חזית אסורה. וטענו גם לגופו של עניין. התובעת השיבה לכך בסיכומי תשובה. לטענתה, טענות בנוגע לאחריות אישית של הנתבע 2 ולהרמת מסך הועלו כבר בכתב התביעה ומפנה לסעיפם שונים בו, כן מפנה לסעיפים בכתב ההגנה ותצהיר הנתבע 2 בו התייחס לסוגיית הרמת המסך. עוד מציינת כי הנתבע 2 נחקר בהרחבה על טיב היחסים בין החברות משכך אין מדובר בהרחבת חזית אסורה. טענות בנוגע לחיוב אישי של הנתבע 2 נטענו בקצרה בכתב התביעה (סע' 52), טענות בנוגע לעירוב בין החברות נטענו בתצהיר מר

שוסטרמן, מעיון בפרוטוקול הדיון עולה כי שאלות רבות הוקדשו לטיב היחסים בין החברות. הנתבע 2 השיב לטענות בדבר הרמת מסך כבר בכתב ההגנה מטעמו (סע' 31-32), בתצהירו (סע' 31) והוא לא התנגד במהלך הדיון להצגת השאלות ולא טען להרחבת חזית. לפיכך אנו קובעים כי אין למחוק את הטענות שהועלו בסיכומים ובהן התבקשו הרמת מסך וחיוב אישי של מר בר שקד.

43. עם זאת, לגופו של עניין מצאנו כי יש לדחות את הבקשות. בראש ובראשונה, משמצאנו שבין התובעת והנתבעת 1 לא התקיימו יחסי עבודה ממילא לא ניתן לחייב את בעל המניות, הוא הנתבע 2, בחיוב שלא חל על הנתבעת

.1

44. גם לו מצאנו שהנתבעת 1 היתה מעסיקתה של התובעת הרי שלא הוכח בפנינו שהתקיימה איזו עילה מן העילות המצדיקות הרמת מסך. באופן מסורתי הרים בית המשפט את מסך ההתאגדות כתגובה לשימוש לרעה שעשו בעלי מניות במסך ההתאגדות ובאישיות המשפטית הנפרדת לדוגמה כאשר: "יסודה של החברה למטרות תרמית, ערבוב נכסי החברה עם הנכסים הפרטיים של בעלי המניות, מימון עצמי קטן ביותר, יחס מינוף גדול במיוחד, הברחת נכסים מן החברה אל בעלי המניות ללא תמורה ראויה, או התערבות בחיי החברה המונעת ממנה לתפקד כמוקד רווחים עצמאי נחשבים לשימוש לרעה במסך ההתאגדות, המצדיק את הרמת המסך. בכל המקרים האלה ובדומיהם הרימו בתי המשפט את מסך ההתאגדות, על מנת לאיין את הרווחים הצפונים בשימוש לרעה במסך ההתאגדות" (דר' א. חביב סגל "דיני חברות: לאחר "חוק החברות החדש", התשנ"ט-1999 כרך א' עמ' 253). בענייננו לא הוכח דבר מן הדברים הנ"ל, לא נטען ולא הוכח שמר בר שקד פעל בחוסר תום לב בהקמת מי מהחברות ובפרט בהקמת הנתבעת 1, לא הוכח שהובחרו נכסים מהנתבעת 1 אל מר בר שקד או אל החברות האחרות, לא נטען וממילא לא הוכח שהנתבעת 1 הוקמה לשם תרמית, ולא שמר בר שקד פעל באופן שמנע מהנתבעת 1 לפעול ולהרוויח. לא הוצגה כל עילה להרמת מסך בין הנתבעת 1 לבין מר שקד בעליה.

45. בקשה נוספת היא להרים מסך בין החברות "חברות הקבוצה" (סע' 128 לסיכומים, סעיפים 146-139 לסיכומי התובעת). אין מחלוקת שהחברה הגרמנית והחברה ההונגרית אינן בעלות מניות בנתבעת

1. הנתבעת 1 והחברה הגרמנית הם חברות נפרדות, על אף שלמר בר שקד יש מניות בשתי החברות. הטענה בדבר עירוב הכנסות נטענה בנוגע לחברה הגרמנית וההונגרית (סע' 3-4 לתצהיר מר שוסטרמן) ולא בנוגע לנתבעת

1. מר בר שקד אישר כי הכנסות ממכירות בגרמניה נרשמו בחברה ההונגרית (פ' 2 ע' 14 ש' 15-18), מסמכים בנוגע לחברה ההונגרית כלל לא הוגשו לבית הדין, החברה ההונגרית לא נתבעה, החברה הגרמנית לא נתבעה, יוסי השותף בחברה ההונגרית ובחברה הגרמנית, לא זומן לעדות ולא נתבע בהליך כאן. העובדה שמר בר שקד הוא בעלים (באחוזים שונים) בכל אחת מן החברות, אינה מקימה

חובה של חברה אחת כלפי חיובי האחרות. לא הוצגה כל עילה להרמת מסך בין החברות שהן לכל היותר חברות אחיות. התביעה להרמת מסך נדחית.

46. התובעת מבקשת שבית הדין יקבע שהנתבעים 1 ו-2 יחד עם החברה הגרמנית היו מעסיקים במשותף של התובעת (סע' 10, 128 לסיכומים). בקשה זו הועלתה לראשונה בסיכומי התובעת ומטעם זה לבדו יש לדחותה, למעלה מן הצורך נזכיר כי החברה הגרמנית לא היתה צד להליך כאן ולא התאפשר לה להתגונן מפני הטענה שהיא העסיקה את התובעת. וממילא משמצאנו שהתובעת לא הועסקה על ידי הנתבעת 1 לא ניתן לקבוע שהנתבעת 1 והחברה הגרמנית היו מעסיקות במשותף. דין הבקשה להידחות. לפני

סיכום מצאנו להתייחס למספר נקודות נוספות:

47. התובעת מנסה לצייר את מר בר שקד כ"מוציא והמביא בכל הקשור לחברות האחרות (הזרות) בקבוצה" וכן בנתבעת

1 . הנתבע 2 מצדו, מנסה להגדיל את חלקו ותפקידו של מר שוסטרמן בחברה הגרמנית ולהקטין את חלקו ומעורבותו בה. מצאנו כי שתי הגרסאות חוטאות לאמת. מר בר שקד הוא אכן המנכ"ל של הנתבעת 1 והמנהל הבלעדי בה כפי שעולה מכלל העדויות והראיות. מר שוסטרמן היה מנכ"ל החברה הגרמנית וככזה היה לו תפקיד משמעותי בניהולה ובקבלת החלטות. עם זאת, מר בר שקד היה מעורב בהקמת החברה הגרמנית. כך או כך התובעת טוענת שעבדה בנתבעת 1 טענה אותה דחינו, העסקתה על ידי החברה הגרמנית לא עמדה להכרעתנו.

48. התובעת לא זימנה לעדות אף עובד שהיה עמה בקשר למעט מר נהרי, אשר עבד בהקמת החברה הגרמנית. אלא שעדותו המהימנה סתרה את גרסת התובעת, על אף שהיה עד מטעמה. התובעת גם לא זימנה לקוחות עמם עמדה בקשר ובפרט לא נציג מחברת רוקטפליי, אשר הנתבעים הכחישו קיום עסקה עמם (פ' 2 ע' 12 ש' 27-30). התובעת לא זימנה לעדות את יוסי, השותף השלישי בחברה הגרמנית שיכול היה לשפוך אור על המחלוקת. הלכה היא כי הימנעות מהבאת עד שיכול לבאורה לתמוך בגרסת בעל הדין, נזקפת לחובת מי שנמנע מהבאתו. והימנעותה של התובעת מהזמנת עדים שאינם בעלי עניין פועלת לרעתה. נזכיר כי הנטל להוכיח את תביעה מונח על כתפיה.

49. בסיכומיה גורסת התובעת כי אין לזקוף לחובתה את הפניה המאוחרת אל מר בר שקד בבקשה לקבל זכויותיה (סע' 5). אלא שהתובעת לא סיפקה הסבר המניח את דעת לשאלה מדוע עבדה 8 חודשים ללא שכר. טענותיה כאילו לא רצתה לפגוע ביחסי בעלה ומר בר שקד (סע' 50 לתצהירה, סע' 3 לסיכומיה) סותרות את טענותיה כי פנתה מספר רב של פעמים לקבל שכר (סע' 22-24 כתב תביעה). פניות כה רבות אשר לפי אחת מגרסאותיה, הובילו לפיטוריה (סע' 3 לתצהיר). גם לא ניתן הסבר מניח את הדעת להעדרו של כל תיעוד לפניות אל מר שקד להסדרת תנאי שכר במהלך התקופה. זאת, למרות שנטען שוב ושוב כי הפניות נעשו בכתב. נדגיש, טענה זו על פיה אין לזקוף לחובתה את הימנעותה מפניה אל מר בר שקד "בזמן אמת", היא גרסה הסותרת את גרסתה עליה חזרה בכתב

ההגנה, בתצהירה, בתצהיר בעלה ובעדויותיהם, לפיה פנתה בזמן אמת שוב ושוב, בכתב, הן ישירות והן באמצעות בעלה על מנת לקבל זכויותיה.

50. מצאנו להתייחס גם לעדות של מר שוסטרמן בעלה של התובעת. בתצהירו טען כי היה שותף ב"חברה" שלה שלושה סניפים (סע' 2 לתצהיר) אלא שהדבר אינו תואם את המסמכים שהוגשו (נ/1). בעדותו כשל ולא הסביר כיצד זה תפקידו בחברה הגרמנית מעוגן במסמכים ואילו מעורבותו בחברה הישראלית אינה מתועדת (ע' 17 ש' 14-26).

51. קבילות התכתובת בין מר שוסטרמן ומר קובי קוסטין (נ/3) - במסגרת הדיון טען מר שוסטרמן שהוא פנה אל מר קובי קוסטין, שעבד בנתבעת 1 ככל הנראה, וביקש ממנו להעיד, אך הלה סירב בנימוק שמבקש לא להיות מעורב: "ש. פניתי לעובדים נוספים למשל קובי וביקשת שהוא יבוא להעיד פה? ת. כן. ש. מה הוא אמר לך? ת. הוא היחיד שאני יודע שכבר לא עובד בנתבעת. הוא אמר שאני אעשה לו טובה ולא אערב אותו בזה כי היה לו מספיק מזה. מצאתי אותו דרך פייסבוק." (ע' 20 ש' 20-16). הנתבעים ביקשו להגיש העתק תכתובת ביו מר שוסטרמן לבין מר קוסטין מיום 06.07.16 נ/3 כראיית הזמה. התובעת התנגדה להגשת התכתובת בנימוק שמדובר בעדות מפי השמועה ובשל כך שלא ניתן לצרף ראיות בשלב זה של ההליך (ע' 20 ש' 24-25). בהחלטתנו ניתנה לנתבעים הרשות להגיש את התכתובת וקבענו כי קבילותה ומשקלה ייבחנו במסגרת פסק הדין (ע' 20 ש' 5-13). מר שוסטרמן נשאל והשיב בנוגע לתכתובת: "ש. אני מציג לך את המסמך נ/3, האם אתה זוכר אותו? ת. זה ממשיך, איפה ההמשך? ש. למה לא צרפת את המסמך הזה לגילוי המסמכים שלך, זה מסמך מהמייל שלך? ת. למה לצרף את זה, מה זה יעזור לי? ש. קודם אמרת שקובי אמר לך שהוא מעדיף שלא להגיע. ואנחנו רואים שכתוב במייל שלצערי הוא לא זוכר מי אתה ומי אשתך, אז מה נכון? ת. בנראה שהוא נזכר מי אנחנו." (ע' 21 ש' 18-24) המגמה הכללית בדיני הראיות היא להקל עם דרישות הקבילות ולהעביר את הדגש לשאלת המשקל. מצאנו כי יש לקבל את העתק התכתובת לתיק בית הדין ולבחון את משקלה בשאלת מהימנותו של מר שוסטרמן במענה לשאלות בנוגע לתכתובת עם מר קוסטין. מר שוסטרמן ציין כי נמנע מהגשת התכתובת לתיק בית הדין משום ש"מה זה יעזור לי". מר שוסטרמן מסר בבית הדין גרסה חלקית בנוגע לתשובת מר קוסטין, שכן מר קוסטין השיב לו שאין הוא זוכר אותו או את אשתו (התובעת). מצאנו כי תשובתו בענין זה היתה חלקית בלבד. עם זאת מאחר והנתבעים נמנעו מזימונו של מר קוסטין לעדות, הרי שלא הענקנו משקל לראיה זו בקביעתנו שהתובעת לא הועסקה על ידי הנתבעת

.1

52. לאור קביעתנו על פיה לא התקיימו בין הצדדים יחסי עובד מעביד, התובעת אינה זכאית לסעדים שתבעה. אין אנו נדרשים להידרש לשאלת היקף המשרה, השכר הראוי וייתר הסעדים שנתבעו.

53. מצאנו שלא להידרש למחלוקת בין שני באי הכוח (סע' 189-192 לסיכומי התובעת סע' 107-116 לסיכומי הנתבעים). זאת, על מנת שיוכלו להניח את אי ההבנה והמחלוקת מאחוריהם ולשמור על

יחסיהם הקולגיאליים גם בעתיד.

54. אי התייצבות מר בר שקד לדיון הוכחות ביום 07.09.17 - ביום הדיון התקבלה הודעה על פיה מר בר שקד נפל למשכב ולא התאפשר לו לשוב ארצה. בדיון ביום 07.02.18 נחקר מר בר שקד בנוגע לכרטיס הזמנת טיסה (ת/1) , הוצגו לו לשם השוואה כרטיסי הזמנת טיסה נוספים (ת/2, ת/3), מר בר שקד נחקר גם בנוגע לאישור הרפואי שהציג להצדקת היעדרותו מן הדיון. מן החקירה והעיון במסמכים עולה כי תשובותיו של מר בר שקד אינן מספקות הסברים מיטביים לשאלות. ההסבר שסיפק אינו נקי מספקות, בלשון המעטה. עם זאת העובדה שלא סיפק הסבר טוב להיעדרותו אינה ממוטטת את גרסתו בנוגע להעסקת התובעת בנתבעת 1 אותה מצאנו אמינה, עקבית ומתיישבת עם הראיות והמסמכים.

סיכום

55. בין התובעת לנתבעת 1 לא התקיימו יחסי עובד מעביד. מאחר שהנתבע 2 הוא בעלים שותף של החברה הגרמנית ובעלים של הנתבעת 1 נעשה שימוש, מועט בלבד, במתקנים של הנתבעת

1. זהו מהלך טבעי בעת הקמת חברה אחות תחת אותו שם מותג והוא לא יוצר יחסי עובד מעביד בין עובדי החברה שבהקמה והחברה האחות (או הסניף) בה הם רוכשים את הידע העסקי תפעולי. גם מר נהרי ומר שוסטרמן, כמו התובעת, למדו במסגרת הנתבעת 1 ואיש אינו טוען, כי הם הועסקו על ידה. התובעת לא הוכיחה שהנתבע 2 הוא שיזם את העסקתה בכלל ובנתבעת 1 בפרט, לא הוכיחה שסוכמו עמו תנאי עבודה כלשהם, לא הוכיחה שנעשו פניות להסדרת יחסי עבודה בינה ובין הנתבעת

1. התובעת היתה בקשרי עבודה בעיקר עם מר נהרי, עם בעלה, עם יוסי ועם מר בר שקד - כולם קשורים בחברה הגרמנית ולמעט מר בר שקד אינם קשורים בנתבעת

1. העדויות והראיות מטעם הנתבעת, מלמדים שהתובעת לא היתה חלק מן המשק הארגוני בנתבעת

1. לתובעת לא שולם שכר בעד עבודתה והיא המשיכה לבצע אותה משך שמונה חודשים מבלי שניתן לכך הסבר מניחה את הדעת, התנהגות זו תומכת בגרסת הנתבעים שהתובעת עזרה לבעלה בהקמת החברה הגרמנית.

56. ייתכן שהתובעת תרמה להכנסות החברה הגרמנית, ייתכן שהכנסות שצריך היה לזקוף לזכות החברה הגרמנית נזקפו לזכות החברה ההונגרית, ייתכן שהחברה הגרמנית צריכה להיחשב כמעסיקתה של התובעת ולשאת בשכרה - אלא שהחברה הגרמנית לא נתבעה בהליך כאן, לא התגוננה בהליך וגרסתה לא נשמעה בפנינו. משכך אין בידנו לקבוע כל קביעה עובדתית בנוגע לחברה הגרמנית. התביעה על כל רכיביה נדחית בין התובעת והנתבעים לא התקיימו יחסי עובד מעסיק, התובעת אינה זכאית לסעדים שתבעה מן הנתבעים.

57. הוצאות הנתבע 2 גרם לעיכובים בשמיעת הוכחות בתיק. בערב הדיון הקבוע ליום 07.09.17 הודיע כי לא יוכל להתייצב לטיסה וכבר דנו לעיל באישורים מעוררי השאלות שהגיש בהקשר זה.

לאחר מכן ביקש לדחות את מועד הדיון הנוסף שנקבע בשל השתתפותו בתערוכה, על אף שמועד זה נקבע זמן רב מראש. בשל עיכובים אצלה מצאנו לפסוק הוצאות לטובת התובעת. הנתבע 2 יישא בהוצאות התובעת בסך 6,000 ₪. מנגד, הנתבעים נאלצו להתגונן מפני תביעה שנדחתה במלואה, ויש חשש שהגשתה היא ביטוי לשימוש לרעה בהליכי משפט, במסגרת הסכסוך העסקי בין בעלה של התובעת והנתבע

2. מצאנו כי בנסיבות אלה, יש להטיל על התובעת את הוצאות הנתבעים בהליך. התובעת תשא בהוצאות הנתבעת 1 בסכום של 8,000 ₪ ובהוצאות הנתבע 2 בסכום של 8,000 ₪. מההוצאות שנפסקו לטובת הנתבע 2, יקוזז סכום ההוצאות שנקבע ברישא לסעיף זה בשל העיכוב בשמיעת ההליך. לאחר קיזוז תשא התובעת בהוצאות הנתבע 2 בסכום של 2,000 ₪. ההוצאות ישולמו בתוך 30 יום ממועד המצאת פסק הדין שאם לא כן יישאו ריבית והצמדה מיום מסירת פסק הדין ועד לתשלום בפועל. ניתן היום, ג' תשרי תשע"ח, (12 ספטמבר 2018), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם. נ.צ. (ע)מר אברהם בן קרת אירית הרמל, שופטת נ.צ. (מ)מר מנחם הוכמן 371 אירית הרמל

עותק לעיון בלבד, ללא תוספות עריכה. הנוסח המחייב הוא הנוסח שבתיק בית המשפט. פרטים מזהים הושמטו במקור ככל שהושמטו בפרסום.